

Priser, som forlanges paa Apotekerne — ellers er det jo saaledes, at naar der er noget, som er rigtig dyrt, benævner man det som Regel Apotekerpriser. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at adskillige af disse Præparater vilde kunne faas til en Pris, som var mindst lige saa rimelig, i det Øjeblik de blev frigivet, og jeg kunde tænke mig, at adskillige Præparater, som nu er forbeholdt Apotekerne, udmærket godt kunde sælges i Haandkøb omkring hos Materialisterne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det i mange Tilfælde vilde betyde en Besparelse for Befolkningen. Det forhindrer selvfølgelig ikke, at der kan paa-vises Tilfælde, hvor de Priser, der her er Tale om, ligger højere i Butikkerne end paa Apotekerne.

Forholdet er altsaa det, at man til-sigter i hvert Fald nogen Kontrol paa dette Omraade, og det skal vi fra vort Partis Side ikke modsætte os, men tvært-imod anbefale, at man gaar til en For-handling om Lovforslaget i et Udvalg. Jeg er ikke saa sikker paa, at vi naar det Resultat, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, idet han sagde, at vi ganske sikkert vilde naa til et for alle Par-ter tilfredsstillende Resultat. Det er en Optimisme, som jeg for mit Vedkommende ikke deler. Der er nemlig her to Parter, hvis Interesser gaar stik imod hinanden, nemlig paa den ene Side de kemiske Fa-brikker og Materialisterne og paa den anden Side Apotekerne, og jeg er tilbøjelig til at tro, at de staar saa diametralt mod-sat hinanden, at det vil være vanskeligt at naa et for alle Parter helt tilfredsstillende Resultat. Men jeg vil i alt Fald være med til et Samarbejde paa det Punkt, saa at vi dog kan naa et nogenlunde tilfredsstil-lende Resultat, længere end dertil tør jeg ikke tro, vi vil være i Stand til at naa. Der er for øvrigt dem, der mener — og der kan være noget i den Betragtning —, at det maaske havde været lige saa heldigt at vente lidt med dette Lovforslag, saa meget mere som der i Øjeblikket er en Kommission, der arbejder med disse For-hold, en Kommission, som har siddet i tre Aar, og som netop har beskæftiget sig med de Varegrupper eller den Liste over Varegrupper, skal jeg maaske snarere sige, som nu er forbeholdt Apotekerne, saa at det kunde være, at det havde været lige saa rigtigt, om man havde ventet, til denne Kommission havde afgivet sin Betænkning, og man derigennem havde faaet at se, hvilke Varegrupper man kan lade gaa ud

til fri Forhandling i Haandkøb omkring i Butikkerne.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme nærmere ind paa — det, jeg her har nævnt, er nærmest Spørgsmaal af mere principiel Karakter —, men jeg vil dog gerne knytte et Par Bemærkninger til enkelte af Paragrafferne. Jeg vil da sige med Hensyn til § 1, 2det Stykke, hvor der staar, at Tvivlsspørgsmaal skal afgøres af Indenrigsministeren, at jeg forudsætter, at Ordet „Indenrigsministeren“ overalt ændres til „Sundhedsministeren“, saa det bliver Sundhedsministeren, der kommer til at arbejde med disse Forhold; men det er jo en formel Ændring, som ganske sikkert let vil kunne foretages. Tvivlsspørgsmaal skal altsaa i Fremtiden afgøres af Sundhedsministeren. Nu er det muligt, at vi for Tiden har en Sundhedsminister, der er i Besiddelse af saadanne Kvalifikationer, at han er i Stand til at afgøre disse Spørgsmaal paa en saadan Maade, at det ikke er Tvivl underkastet, at Afgørelsen er den rigtige; men det er ikke sikkert, at den nuværende Sundhedsmini-sters Virksomhed vil strække sig over en meget lang Aarrække. (*H. P. Jensen: Nej!*). Det ærede Medlem siger nej. Jeg tør ikke sige noget i den Henseende. Det er muligt, at det sker, men der kunde ogsaa hænde den højtærede Sundhedsminister noget menneskeligt. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at der er Regres til Domstolene. I det hele er jeg altid ængstelig for at lave Særretter. Naar vi her i Landet har en Domsinstitution som den, vi har, kan man godt — jeg gør det i alt Fald med Tryghed — overlade Domstolene, selv ved Spørgsmaal af specifik Karakter, at træffe den endelige Afgørelse, og jeg finder, at det ogsaa i dette Tilfælde vil være rigtigt.

§ 3 siger, at „Sundhedsstyrelsen kan paabyde, at enhver Apoteker, der i Aarets Løb har solgt udover en bestemt Mængde af et af de i denne Lov omhandlede Læge-midler, derom skal gøre Indberetning til Sundhedsstyrelsen ved Aarets Udgang“. Jeg ved ikke, hvorfor han skal gøre det, jeg kan ikke se nogen som helst Grund til, at en Apoteker, naar han har solgt en bestemt Mængde af et af de i denne Lov omhandlede Lægemidler, skal gøre Indberetning derom. Man henviser til Apo-tekterlovens § 9, sidste Punktum. Jeg kan ikke se, at der er nogen særlig For-bindelse mellem denne Bestemmelse og de her foreslaaede Bestemmelser.

Ifølge § 6 kan Sundhedsstyrelsen for-